

De Steenkapper

Familiekrant 85

j.wijdemans@hetnet.nl

jan 2020

Slagerij Fons Pessers

Ook Fons Pessers hoort bij de Pessers clan. Hij is de zoon Herman Laurens Pessers en Sophia van der Weegen. Die op zijn beurt weer een zoon is van Albert Pessers, de broer van Ludovicus welke gehuwd was met Johanna Mannie.

Vader Herman was oorspronkelijk wolhandelaar en later slager., wat uiteindelijk resulteerde in een eigen slagerij. Al rond 1850 zou de familie Pessers al actief en succesvol bezig zijn geweest met de handel en transport van vee. Dus het slagersvak is Fons met de paplepel ingegeven. Daarbij is Fons ook weer met een slagersdochter getrouwd n.l. met Gerdina Dankers uit Loon op Zand. Haar vader had een slagerij in Loon op Zand.

Fons is geboren op 15-09-1874 en getrouwd in 1903. Hij overleed is 14 november 1939. Zijn echtgenote overleed op 19 mei 1941.

De eerste slagerij vestigde hij rond 1900 in de Goirlestraat. In verband met stadsuitbreiding is in 1970 die slagerij op verzoek van de gemeente verplaatst naar het Lijnsheike hoek Beethovenlaan. In 1974 is een filiaal geopend naast C&A in het centrum van Tilburg aan de Heuvelstraat. In 1978 werd het filiaal in het toen nieuwe stadsdeel Tilburg-West geopend. In dat jaar is ook de varkensmesterij op poten gezet en in 1981 een eigen veefokkerij met uitsluitend Limousin runderen. Omdat de productie en verkoop van de vlees,- worst,- en gehaktsoorten flink steeg is in 2005 de productieruimte aan de spoorweide 6 in Riel

bijgekocht. Ook is op 10 Oktober 2013 het 4e filiaal in de Helftheuvelpassage in den Bosch geopend.

Fons Pessers slagerijen is al minstens 5 generaties van de partij. Dat op zich is al een prestatie, als je weet dat Tilburg in 1950 meer dan 160 slagerijen telde en nu niet verder komt dan 17 slagerijen terwijl de bevolking van Tilburg verdubbeld is.

Pastoor Augustinus Pessers

Augustinus Pessers, is de zoon van Hendrikus Pessers. Dat is de broer van Ludovicus. Augustinus is in Tilburg geboren op 28 februari 1825. Hij is priester gewijd op 14 juni 1851. Zijn eerste parochie als kapelaan is in 1852 in Baardwijk en 1862 in Nuenen. Tenslotte wordt hij in 1871 pastoor van Hoogeloon. Daar overleed hij op 12 september 1882.

Mgr Jacobus Pessers

Hij is de zoon van Johannes Pessers gehuwd met Henrika Verbunt. Johannes is de broer van Bernardus Pessers, “den gouwen bult”.

Jacobus werd in 's-Hertogenbosch priester gewijd op 10 juni 1922. Daarna is hij ingetreden bij de missionarissen van “Societas Verbi Divini”, afgekort: SVD met de Nederlandse vertaling van “Gezelschap van het Goddelijk woord”.

In 1924 vertrok hij naar Timor en werd er benoemd tot Apostolisch Vicaris van Timor. Op 28 april 1937 werd hij tot bisschop gewijd in de kerk van het Goirke. Terug in Timor werd hij tijdens de Japans overheersing in een concentratiekamp gevangen gezet, waardoor hij met zijn gezondheid ging sukkelen en moest daarom zijn ambt neerleggen. Hij bleef nog tot maart 1961 en vertrok terug naar Tilburg waar hij meteen werd opgenomen in het Elisabethziekenhuis. Daar overleed hij 3 april 1961.

Pater Carolus Pessers

Carolus was een zoon van Bernardus Pessers, de reeds genoemde “Gouwen bult”. Hij werd geboren in Tilburg op 4 oktober 1896. Hij trad in 1916 in bij de Minderbroedersorde van de Paters Franciscanen. Daar werd hij in 1923, als Quintinus Pessers tot priester gewijd.

Hij vertrok datzelfde jaar naar midden-China. Hier vond hij zijn bestemming in de historische stad Kiangchow, het huidige Yuncheng, in de provincie Shanxi. In november 1936 werd hij benoemd tot “apostolisch prefect”. Als apostolisch prefect had hij de bisschoppelijke waardigheid, in een missiegebied waar nog geen bisdommen waren opgericht maar uitsluitend apostolische prefecturen waren.

Tijdens de Japanse bezetting van China in W.O.-II, kwam er geen enkele informatie over de situatie van Quintinus Pessers. Hij kwam eind 1945 weer vrij uit een Japans interneringskamp voor buitenlanders waarna hij, 600 km lopend, naar zijn basis in Shanxi kon terugkeren.

Twee jaar na de 2e Wereldoorlog, kwam het Communistische regime met Pasen 1947 ook in Kiangchow aan de macht. De katholieken gelovigen kregen het zwaar te verduren met volksgerichten met beschuldiging van spionage, wapenopslag en imperialisme. In december dat jaar kregen de Minderbroeders in Weert een telegram, via de Nederlandse ambassadeur in Peking en het Ministerie van Buitenlandse Zaken. In Kiangchow was Quintinus gestenigd en onthoofd! Volgens het telegram samen met nog een tiental christenen. Zowel zijn familie als de Minderbroeders in Weert gaven kennis van dit overlijden via advertenties. Mgr. Stam van Mill-Hill droeg op maandag 15 december 1947 een Pontificale Requiemmis op in de voormalige Paterskerk in de Gasthuisstraat.

Maar dan na ruim twee jaar, in februari 1950, kwam als volslagen verrassing het bericht dat Quintinus, samen met vier Hollandse Zusters uit Heerlen, vanuit Yuncheng contact had gelegd met de Hollandse ambassade in Peking. Hoewel hij allerlei martelingen had moeten doorstaan, was er van een steniging geen sprake geweest.

In de periode 1947 tot 1954 had Quintinus Pessers steeds geweigerd om aan de eis van het Chinese regime te voldoen om het land te verlaten. Het interieur van zijn kathedraal was ondertussen gesloopt en hijzelf was genoodzaakt om met behulp van zijn eigen groentetuintje in zijn onderhoud te voorzien

Mgr. Pessers in China vermoord

Door bemiddeling van de Nederlandse ambassadeur te Peking en het ministerie van Buitenlandse Zaken ontving het Provinciaal van de Paters Minderbroeders te Weert telegrafisch bericht, dat in de missie van China (Apostolische Prefectuur Kiangchow) de hoogerw. pater Mgr. Quintinus Pessers O.F.M., Apostolisch Vicarius van Kiangchow en de weleerw. pater Leonides Bruns O.F.M. door de communisten zijn gestenigd en daarna onthoofd. Tegelijk met Mgr. Pessers zijn een tiental Christenen, die hem hadden willen beschermen, gedood op een afschuwelijke wijze. Zij werden door een zgn. volksrechtbank terechtgesteld na hevige mishandeling.

De Tijd 10 december 1947

In februari 1954 werd hij door drie bewapende politiemensen gedwongen om naar Hongkong te gaan. Zo kwam hij in mei 1954, na bijna twintig jaar, terug in Nederland.

De rest van zijn leven bleef hij in Nederland. De eerste tien jaar als Gardiaan te Stoutenburg en Megen en vervolgens tot 1991 werkzaam aan de Wittevrouwensingel in Utrecht en als Rector van het Johannes de Deo Ziekenhuis.

De laatste vier jaar van zijn leven bracht hij door in het Klooster KBO in Weert waar hij op tweede kerstdag 1995, op 99-jarige leeftijd overleed.

Zijn kathedraal

Van het begin af aan heeft hij zich ingezet voor de bouw voor een representatieve kerk op een kosten van levensonderhoud en daarmee de lage bouwkosten zou

zo'n kerk bouwen, voor Hollandse begrippen, niet extreem duur zijn.

Vo[Trek de aandacht van uw lezer met een veelzeggend citaat uit het document of gebruik deze ruimte om een belangrijk punt te benadrukken. Sleep dit tekstvak als u het ergens anders op de pagina wilt plaatsen.]

Igens de familie overleveringen, deed hij daarvoor tijdens de bouw regelmatig een beroep op financiële steun bij zijn drie jaar oudere broer Willem Pessers. Deze gotische kerk, met twee 40 meter hoge torens, werd rond 1937 in gebruik genomen. Omdat hij in 1936 tot Apostolische Prefect, tot 'hulpbisschop' was benoemd, werd zijn kerk de bisschopzetel en zijn kerk daarmee de kathedraal van het toenmalige Kiangchow.

Men zou daarom kunnen stellen dat Tilburg, dank zij de financiële inbreng van de de familie Pessers, nog steeds een kathedraal heeft in Yuncheng in China!

Pastoor Antonius Henricus Pessers

Antonius werd op 23 oktober 1852 geboren als zoon van Andries Pessers en Johanna Beunis. Andries was de zoon van Petrus Pessers en Maria Reijnen, de broer van Ludovicus en Johanna Mannie.

Hij werd priester gewijd te 's-Hertogenbosch op 7 juni 1879. Hij werd op 7 oktober 1889 tot kapelaan benoemd in Asten en op 7 februari 1893 benoemd tot rector van Coudewater. Tenslotte werd hij pastoor te Catwijk en Klein Linden op 25 augustus 1899. Daar overleed hij op 11 maart 1912.

JosephAntzn.

PS. Ik stop enkele maanden met de Steenkapper, tot Jeanny niet zo veel zorg meer nodig heeft.

De Steenkapper

Familiekrant 86

j.wijdemans@hetnet.nl

april 2020

Anna Catharina van Gerwen

Onlangs kocht ik het boek "In Tilburg buurten" met als onder titel: "Korvel, Oerle en Berkdijk". Een boek vol foto's uit de genoemde buurten. Op bladzijde 86 kom ik een foto tegen van de gouden bruiloft van Augustinus van de Rijt met Anna Catharina Van Gerwen. Natuurlijk ga je dan meteen kijken of Anna Catharina van Gerwen, familie is van onze oma. Het blijkt inderdaad zo het geval. Anna van Gerwen is een nicht van Anthony van Gerwen, de vader van oma Wijdemans-van Gerwen.

De festiviteiten vonden plaats op 19 april 1932, en het gouden paar woonden aan de Hesperenstraat een zijstraat van de Korvelseweg.

Het paar trouwden op 19 april 1882, hij was een zoon van Johannes van de Rijt en Lucia Geboers en was op 22 januari 1861 geboren in de wijk Oerle.

Anna Catharina was de dochter van Gerardus van Gerwen en Maria Tuerlings en was op 4 januari 1862 geboren in de wijk Hasselt.

Augustinus was een fabrikwerker en is overleden op 25 januari 1944 en Anna Catharina overleed op 21 juni 1941.

Het echtpaar kreeg 14 kinderen waarvan er 5 onder de vier jaar waren overleden. Alle andere kinderen zijn gehuwd, alleen de jongste zou pas trouwen na de goudenbruiloft van zijn ouders.

Wat nog meer opvalt is dat de eerste vijf

kinderen in de wijk Korvel zijn geboren, het 6^e kind in de wijk Veldhoven en de rest afwisselend in de wijk Korvel, Berkdijk en 't Laar. Het vijfde kind werd geboren in 1888 in de wijk Korvel, het 6^e kind in 1890 in de wijk Veldhoven en het 7^e kind in 1891 in de wijk Korvel. Blijkbaar is het echtpaar tussen 1888 en 1891 verhuisd naar de wijk Veldhoven. Waarom...? Mogelijk heeft het met werk te maken, Augustinus werd telkens vernoemd als fabrikwerker en heeft vermoedelijk in een textiel fabriek gewerkt. Dat zou de Fa. Diepen kunnen zijn, immers de rechterkant van de Hesperenstraat grensde indertijd aan het fabrieksterrein van Diepen's fabriek. Anderzijds, de andere kant van de Hesperenstraat grensde aan schoenfabriek van Arendonk.

Er is nog meer dat opvalt n.l. het 5^e kind: Johannes Hubertus van de Rijt die trouwde in 1909 met Antonetta Maria Mannie. En zij blijkt de achternicht te zijn van de vader van Anna Mannie (de moeder van onze oma)

Ook de Nieuwe Tilburgsche Courant maakte melding van deze gouden bruiloft. Hierin stond te lezen dat aan de woning van de jubilarissen een eenvoudige toch heel mooie versiering was aangebracht met een baldakijn. Boven de deur stond de volgende tekst te lezen:

“Bloemen sieren deze woning, vlaggen wapp’ren rij aan rij, want een gouden bruid en brui’gom, vieren heden feestgetij. Vijftig jaar is het geleden, dat de band eens werd gelegd, voor de zegen hun geschonken, zij hun Gode dank gezegd”.

Van 12 tot 2 uur vond er een receptie plaats, die druk werd bezocht. ’s Avonds om 8 uur werd er een serenade gebracht door de harmonie van Huize Nazareth, daarna bracht de zangvereniging “Zang en Vriendschap” een zang hulde en tenslotte sloot de harmonie “Opwaarts” de huldiging ook af met een serenade.

In diezelfde krant stonden voor de dezelfde dag nog vier gouden bruiloften vermeld.

Deze foto werd gemaakt voor de parochiekerk Sint Gerardus Majella, parochie Trouwlaan. Het jubilerende echtpaar Van de Rijt-van Gerwen staat in het midden tussen het feestcomité, 25 bruidjes en 5 schildknaapjes. De auto werd voorafgegaan door de bruidjes en de schildknappen welke de auto met gouden linten voorttrokken. Onder de aanwezigen staan links ook enkele kinderen van het echtpaar.

JosephAntzn

Ps. In deze crisistijd is het moeilijk om opzoeken te doen. Dus de familiekrant zal niet met de regelmaat van de klok verschijnen. Maar we doen ons best. Verder wens ik iedereen een gezond leven toe en... houd afstand! Tot een volgende keer.

De Steenkapper

Familiekrant 87

j.wijdemans@hetnet.nl

mei 2020

Hendrikus Adrianus van Gerwen.

Ik kwam bij de oudoom van Oma Wijdemans-van Gerwen een merkwaardig gegeven tegen. Deze oudoom Cornelis van Gerwen, die gehuwd was met Cornelia van Amelsvoort had volgens de volkstelling twee zonen. Een zoon was geboren in 1846 en de andere, Hendrikus Adrianus, in 1865. Er waren geen doodgeboren kinderen tussen die twee zonen. Die bewuste zoon Van Gerwen heette niet Van Gerwen, maar Van Gerwen. Maar deze verschrijving kwam bij de familie Van Gerwen wel meer voor zelfs in een en het zelfde gezin. Verder was opmerkelijk dat deze Hendrikus Adrianus niet in Tilburg maar in Vught was geboren.

Ik ben in het gemeentearchief van Vught gaan zoeken, maar trof hem daar niet aan. Na veel omzwervingen en opzoekingen in andere archiefdiensten, en wel in 's-Hertogenbosch, vond ik hem toch en wel bij Hendrikus van Gerwen, gehuwd met Anna Maria Kuijpers. Deze Hendrikus was notabene de broer van Cornelis, dus ook een oudoom van Oma Wijdemans. Ik ben hem direct in mijn stamreeks gaan opzoeken en warempel, daar stond Hendrikus Adrianus in dat gezin.

Maar hoe kwam die nu bij zijn oom terecht zul je je afvragen. Welnu het was eenvoudig maar toch triest. De vader van onze Hendrikus Adrianus stierf in 1867, dus twee jaar na zijn geboorte en zijn moeder, Anna Maria Kuijpers, huwde in 1869 met Guillaume Reacq. Hendrikus Adrianus wordt bij de volkstelling nog vermeld in dat gezin, maar voor dat zijn moeder Anna Maria Kuijpers overlijdt in 1870 ging hij bij zijn oom wonen. Guillaume Reacq hertrouwde in Rosmalen in 1873 met Johanna Maria van de Ven. Hij overlijdt in Rosmalen in 1889 en zij in Rosmalen in 1920.

Onze Hendrikus Adrianus huwde in Hoeven met Catharina Nelemans op 25 september 1895. Catharina werd in Hoeven geboren op 22 oktober 1864, haar ouders zijn Willem Nelemans, uitbater van een café en Johanna Schrauwen.

Op 31 mei 1903 werd er in Breda een zoon geboren Wilhelmus Henricus Joannes Leo Marie. Hij overleed er 7 maanden later op 20 januari 1904. Nog hetzelfde jaar op 24 juni vertrokken het echtpaar naar Contich in België. Dat is het laatste wat ik van Hendrikus en Catharina heb gevonden.

Antonius Josephus Wijdemans

Ik vond van onze over-overgrootvader een gevangenis dossier van de gevangenis in Eindhoven. Daarin werd hij beschreven en wel als volgt:

Lengte:	1.60 m	Aangezicht:	Ovaal
Kleur:	Bleek	Voorhoofd:	Hoog
Neus:	Groot	Mond:	Gewoon
Kin:	Rond	Ogen:	Blauw
Wenkbrauwen en haar:	Grijs	Baard:	Grijs
Bijzondere tekenen:	Geen	Schrijven:	Onkundig
Geen lager onderwijs genoten		Opgepakt wegens landloperij	

Vonnis: 45 dagen eenzame opsluiting per 11-2-1875; Ontslagen: 28-3-1875
Reeds voor de 3^e maal gevonnist Voor 1^e maal in de cel in Eindhoven
In 1867 gevangen in Purmerend; In 1875 gevangen in Hoorn.
14-8-1876 naar de Ommerschans.

Van de meeste opgenomene in de Ommerschans zijn foto's gemaakt. Ik probeer te achterhalen of er van hem ook een foto is. Dat zou leuk zijn.

JosephAntzn

De Steenkapper

Familiekrant 88

j.wijdemans@hetnet.nl

juli 2020

Ik heb deze keer de inhoudsopgaven van alle Steenkappers verzameld. Misschien kan het gemakkelijk zijn bij het nazoeken in de Steenkappers.
Maar eerst een ander bericht van Hans en Frieda van Luijck. Ze hebben me gevraagd dit in de familiekrant te zetten:

We hebben deze keer slecht nieuw te melden.

Na diverse onderzoeken is bij Hans darmkanker geconstateerd met uitzaaiingen naar de lever.

Een grote tumor bij de endeldarm.

Hij gaat nu het medische circuit in van chemo en bestralingen. Daarna als de tumoren kleiner zijn geworden volgen 2 operatie's een aan darm en een lever.

Groeten

Frieda en Hans

Aldus de mail van Frieda en Hans.

Inhoud Steenkappers.

Fam krant 01: Overgrootvader Jacobus Wijdemans

Fam krant 02: Weijdemans uit Weede en Dirk Weijdemans, hun zoon Cornelis en kleinzonen Theodorus en Josephus.

Fam krant 03: De voornamen Leo, Joseph en Frieda.

Fam krant 04: Eiland White en Hans Jochem Weijdemans

Fam krant 05: Opa Leonardus Wijdemans

Fam krant 06: De Diepstraat in 's-Hertogenbosch

Fam krant 07: Oma Wijdemans van Gerwen; Abt Adriaan Mannie; Kapsalon v/d Berg; Pater Vullings; Adrianus (Jan) van Morkhoven.

Steen-kap 1: Nieuws

Steen-kap 2: Nieuwtjes

Steen-kap 3: Nieuwtjes; kranten bericht opa Wijdemans als leraar; Verhaaltje van Jos Wijdemans.

Steen-kap 4: Verhaaltje Jos Wijdemans; sportieve nieuwtjes

Steen-kap 5: Sportieve nieuwtjes; Hans Jochem Wijdemans II.

- Steen-kap 6: De drie zussen van opa Wijdemans
- Steen kap 7: Vier generatie's en een portret van Jos Wijdemans
- Steen-kap 8: Familieberichten; Tante Marie Roestenberg.
- Steen-kap 9: Portret Ome Ben.
- Steen-kap 10: Nog meer Wijdemansen met o.a Wijdemans uit Arnhem, Goes en Bergen op Zoom.
- Steen-kap 11: Een portret van Antoon Wijdemans en Trees Vennix.
- Steen-kap 12: Familie van Deun.
- Steen-kap 13: Sportieve nieuwtjes; Familie Bax.
- Steen-kap 14: Sportieve nieuwtjes; portret Joseph Wijdemans
- Steen-kap 15: As verstrooing ome Ben; Franciscus Mannie.
- Steen-kap 16: Familie nieuws en sportief nieuws; de Ommerschans.
- Steen-kap 17: De VOC en Wijdemansen aan boord.
- Steen-kap 18: Familie nieuws; Mr. Dirck Weijdemans en Lijstere Jansen van Goirle.
- Steen-kap 19: Kerst- en Nieuwjaarswens van pastoor van Zutphen; De legende van de Duivelsput.
- Steen-kap 20: Portret Cornelis Weijdemans en Anneke Laureyssen.
- Steen-kap 21: Portret van Joseph, zoon van Cornelis en Anneke.
- Steen-kap 22: Portret van Jan Jooste zoon van Joseph.
- Steen-kap 23: Portret van Joseph zoon van Jan Jooste
- Steen-kap 24: Portret van Antonius zoon van Joseph.
- Steen-kap 25: Portret kinderen Theodorus Wijdemans
- Steen-kap 26: Portret Dirk Wijdemans z.v. Andreas
- Steen-kap 27: Portret Eefje Wijdemans en Henny Smeekens-Wijdemans
- Steen-kap 28: Nazaten van Ludovicus Wijdemans
- Steen-kap 29: Lucianus Schrauwers en kinderen
- Steen-kap 30: Olifanten van Beeksebergen; Estee van Luijck, haarwensen en de Warandaloop.
- Steen-kap 31: geboorte Teun van Luijck; kruisje ome Ben. IM Goddy Wijdemans; Van Gerwen BV.
- Steen-kap 32: Taante Mieke en café Westerburger
- Steen-kap 33: Wijdemans en Sarto
- Steen-kap 34: Moeder van Tante Martha
- Steen-kap 35: Tim Wijdemans (Bonheur); Catharine Wijdemans en Eugenius Guljé
- Steen-kap 36: De aanbestedingen en de bouwwerken van Opa en overgrootvader Wijdemans
- Steen-kap 37: Zwemdiploma Estee van Luijck. Oma Gerardina van Gerwen en de leden van het schoenmakersgilde Crispinus en Crispinianus.
- Steen-kap 38a: Uitslag Ten Miles.
- Steen-kap 38: Deel 1 Familie kroniek Ome Erich en Tante Anny (Du en Ne)
- Steen-kap 39: Deel 2 Familie kroniek Ome Erich en Tante Anny (Du en Ne)
- Steen-kap 40: Deel 3 Familie kroniek Ome Erich en Tante Anny (Du en Ne)
- Steen-kap 41: Nico van Helfteren en de Goudenbruiloft van Ad en Marthje de Beer.
- Steen-kap 42: Ludi en dochter Bitgit Wijdemans. Brief Leni Wijdemans
- Steen-kap 43: Antonius (Hugo) de Groot. Zwemdiploma B Estee van Luijck.
- Steen-kap 44: Fam. Wijdemans Breitnerstraat 92, Arnhem
- Steen-kap 45: Fam. Wijdemans en enige molens.
- Steen-kap 46: Piet Kennis; Melissa Bax; overlijden Bert Staps.
- Steen-kap 47: Lucie Wijdemans en Pastoor Breemen.
- Steen-kap 48: Oma en Tante Marie op bedevaart.
- Steen-kap 49: De avontuurlijke reizen van de kleine HaJü.

Steen-kap 50: Dirk Weijdemans en de Notariele akte.
Steen-kap 51: Maria Gordina van Deun.
Steen-kap 52: Jan Franciscus van Gisbergen en Jacoba Larmit.
Steen-kap 53: Familie van der Hammen.
Steen-kap 54: Victor Boeren 1 en 2
Steen-kap 55: Jacobus Wijdemans in Tiel
Steen-kap 56: Fam. Dudar
Steen-kap 57: Johann Hendrik van Gerwen
Steen-kap 58: Wijdemansen in Ommerschans en Veenhuizen
Steen-kap 59: Ontstaan van Ommerschans en Veenhuizen
Steen-kap 60: Levensloop Theresia Wijdemans-Vennix
Steen-kap 61: Schoenmaker Hendrik van Gerwen en familie
Steen-kap 62: Mommers en Co
Steen-kap 63: Café Havenzicht
Steen-kap 64: Karel Bodden
Steen-kap 65: Getuigen geboorten
Steen-kap 66: Drika van Gestel 104; Johann Hendrik van Gerwen 2
Steen-kap 66a: Overlijden Drika van Gestel
Steen-kap 67: Franciscus Becx, de zouaaf
Steen-kap 68: Strafzaken tegen Antonius Josephus Wijdemans.
Steen-kap 69: Caroline en Theodorus Wijdemans
Steen-kap 70: Hans van Luijck dl. 1
Steen-kap 71: Hans van Luijck dl. 2; geboren Wouter van Luijck; Mirka van Luijck 10 miles.
Steen-kap 72: Hans van Luijck dl. 3
Steen-kap 73: Marinier Peter Mannie gesneuveld.
Steen-kap 74: Levensverhaal Jos Wijdemans, deel 1
Steen-kap 75: Levensverhaal Jos Wijdemans, deel 2
Steen-kap 76: Devota Johanna Mannie. Zuster Veronica Bax
Steen-kap 77: Ardina van Schijndel, 6 akten
Steen-kap 78: Joseph of Joost Wijdemans
Steen-kap 79: Van adel?
Steen-kap 80: Woonplaatsen van opa en oma Wijdemans
Steen-kap 81: Verkoop inboedel Jacobus Wijdemans in Helmond
Steen-kap 82: Familie van Raak
Steen-kap 83: Twee personen verdronken, Fam. Dikmans
Steen-kap 84: Familie Pessers 1.
Steen-kap 85: Familie Pessers 2.
Steen-kap 86: Anna Catharina van Gerwen uit de Hesperenstraat.
Steen-kap 87: Hendrikus Adrianus van Gerwen; Over-overgrootvader Antonius Wijdemans

JosephAntzn.

De Steenkapper

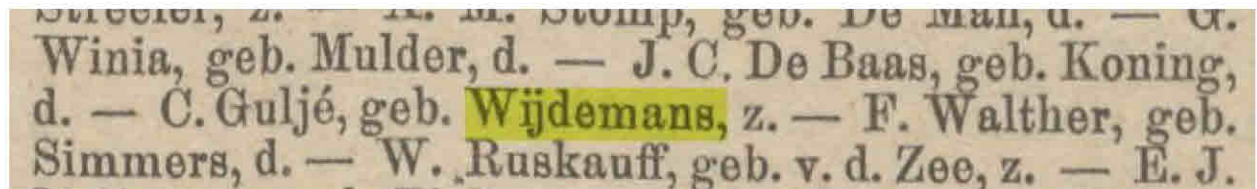
Familiekrant 89

j.wijdemans@hetnet.nl

aug 2020

Een krantenbericht

Ik zoek graag eens door vreemde kranten, het is verbazend wat voor nieuws je daar aantreft. Zo kwam ik de volgende tekst tegen in "Het Vaderland" van 7 augustus 1894:

Het bleek om **Catharina Wijdemans** te gaan, gehuwd met Meester Eugenius Willem Guljé, (raadsheer bij de Hoge Raad der Nederlanden)

Geb. Breda 1-3-1848; z.v. Norbertus Reinier Hendrik (zeepoeder en oliëfabrikant) en Maria Josepha Anna Mensing. Volgens het Trouwboek van 's-Gravenhage waren zij gehuwd op 27 september 1892. Maar enkele bladzijden verder stond dezelfde acte, met de aantekening dat de vorige acte een copie was van de originele acte en deze was opgemaakt in Sint Joost ten Node, onder Brussel.

Catharine Wijdemans was geboren in Sint Joost ten Node op 26 oktober 1867 en zij was een Grondeigenares. Ze was de dochter van **Felix Joseph Wijdemans**, ook Grondeigenaar, en Elisabeth Meulemans (beide wonende te Sint Joost ten Node).

De acte was opgemaakt door Notaris Wijdemans te Etterbeek en de getuige was o.a. Eugène Wijdemans, Vrederechter te Vilvoorde.

Het echtpaar kreeg 4 kinderen, allen te 's-Gravenhage geboren.

Haar vader, **Felix Joseph** is geboren te Brussel op 16 augustus 1821. Hij is twee maal gehuwd geweest de eerste keer in Elsene op 28 november 1849 met Isabelle Marie Elisabeth Craen, geboren te Brussel 9 oktober 1825 en overleden in Sint Joost ten Node op 11 september 1852. Zij was de dochter van Jean Baptiste, majoor van de Cavelarie, en Anna Waterkeyn. Getuige was François Wijdemans broer van de bruidegom (Burgemeester te St. Stevens Woluwe).

De tweede keer trouwt hij te Ukkel op 14 oktober 1862 Elisabeth Meulemans geboren te Brussel 25 februari 1837. Ze was de dochter van Pierre Meulemans (eigenaar) en Jeanne de Bender (beide wonende te Ukkel). Getuige weer François Wijdemans, broer van de bruidegom.

Felix Joseph en Elisabeth Meulemans kregen drie kinderen te weten:

1 Joseph Wijdemans geboren te Brussel 13-6-1863 (Handelsagent), trouwde te St. Joost ten Node op 13 juli 1902 met Françoise Christophe geboren te Les Ardillats (RF) 24-10-1874

2 Joséphine Elisabeth Wijdemans geboren te Brussel op 15 november 1864 en ze trouwt te Sint Joost ten Node op 28 april 1892 met! **Francois Eugène Felix Wijdemans** geboren te Sint Stevens Woluwe op 21 december 1850 (Vrederechter).

Deze **Francois Eugène Felix** is de 5e zoon van **François Henri Joseph Wijdemans** geboren te Brussel op 20 juni 1811 en overleden te Sint Steven Woluwe op 19 november 1876 en

trouwt met Catharine Flasschoen geboren te Brussel op 1 januari 1808 en is overleden te Sint Steven Woluwe op 16februari 1880.

We zien dus dat **Francois Eugène Felix Wijdemans** trouwt met een naamgenote n.l. **Joséphine Elisabeth Wijdemans**. Zij zijn neef en nicht.

Want opa van Joséphine Elisabeth, **François Henri Joseph Wijdemans** is de broer van de bovengenoemde **Felix Joseph Wijdemans**. En hij was ook weer de vader van **Catharine Wijdemans**, waar mee we zijn begonnen.

Guljé-Wijdemans

Catharine Wijdemans geb. St. Joost ten Noode (B) 26-10-1867 (Grondeigenares)

X St. Joost ten Noode 27-9-1892 met Meester Eugenius Willem Guljé, (raadsheer bij de Hoge Raad der Nederlanden)

Zij krijgt met hem vier kinderen:

1 Felix Hendrik Eugenius Guljé geb. s'-Gravenhage 16-6-1893; overl. Leiden 1-3-1946

x Johanna Hartman s'-Gravenhage 16-7-1918; xx Victoire Jeanne Maria Berger.

2 Eduard Karel Hendrik Guljé geb. s'-Gravenhage 2-8-1894

3 Elisabeth Maria Josephine Guljé geb. s'-Gravenhage 19-7-1898

4 Hendrik Julius Guljé geb. 22-9-1899 's-Gravenhage (arts) x Jeanne Marie Pauline Célestine Storms te Amsterdam 18-8-1928; ze is geboren in Weesp rond 1905.

De voorouders

Van de voorouders van **Felix Joseph Wijdemans**, heb ik nog een stukje terug gevonden. Hij was de jongste van vier kinderen:

Maria Josepha Wijdemans geb. Brussel 28-4-1810; x Zaventem 14-4-1836 met

Joannes Baptista Van Keerberghen geb. Brussel 16-3-1807 (Landmeter)

François Henri Joseph Wijdemans geb. Brussel 20-6-1811, overl. St. Steven Woluwe

19-11-1876 en Catharine Flasschoen geb. Brussel 1-1-1808; overl. 16-2-1880 St. Steven Woluwe;

Marie Josephine Adèle Wijdemans geb. Brussel 21-6-1814.

Dat zijn de vier kinderen van:

Joseph Wijdemans geb. Brussel St. Jacobus 22-8-1781 (Notaris en Burgemeester)

x Brussel 23-5-1818, Marie Anne Labiroy geb. Brussel 25-12-1780 en overl. Zaventem 22-10-1834;

De ouders van Joseph zijn: **François Wijdemans** en **Marie Thérèse Vandenesse**,

Zij trouwden te Brussel in de St. Michel & Gedule op 24-8-1778.

Felix Hendrik Eugenius Guljé

Er is over de oudste zoon van Catharina Wijdemans, toch nog het een en ander te vertellen.

Zoals je kunt zien is hij op 1 maart 1946 in Leiden overleden. Hij is niet zo maar overleden, maar hij is vermoord. Guljé werd neergeschoten bij de voordeur van zijn woning. Wat is de achtergrond? Felix was directeur van Hollandsche Constructie Werkplaatsen (HCW) in Leiden. In verzetskringen werd het bedrijf van Guljé verdacht van collaboratie. Het bedrijf heeft in opdracht van de Duitse bezettingsmacht de brug bij het Warmonder Tolhek in Oegstgeest hersteld. Die was eerder door het verzet vernield, om te voorkomen dat de Duitsers die brug zouden gebruiken om Leiden aan te vallen als de geallieerden zouden oprukken. Na de bevrijding is Felix gevangen gezet in de Leidse Doelenkazerne, maar na een jaar weer vrijgelaten omdat er gebrek was aan bewijs. Guljé zou wel een geheim rapport hebben aangelegd over misstanden in de kazerne en dit doorgespeeld hebben aan de regering. Een medeverdachte van de ondercommandant was een vrouw die kort na de moord naar Indië was geëmigreerd. Het was juist deze vrouw die hem heeft vermoord. De reden was, dat de regering hem had moeten berechten en dus was hij nog steeds schuldig aan collaboratie. Zij besloot in samenspraak met de voormalig verzetsleider en een medewerker van de POD tot liquidatie van Guljé, hoewel de bevrijding van Nederland al tien maanden eerder had plaatsgevonden. En aldus geschiedde.

De vrouw in kwestie heeft dit alles opgebiecht. Ze stelde na haar bekentenis dat zij door haar vertrek in 1947 naar Nederlands Indië niet op de hoogte was geweest van de aandacht die de zaak in de media had gekregen. Ze zei al die jaren nooit te hebben geweten dat Guljé ook actief was als verzetsstrijder en dat de beschuldigingen van collaboratie onterecht waren. Omdat zij nog steeds last had van haar geweten, schreef zij een brief in 2011 aan Burgemeester Lenferink. Zij gaf toe dat zij zich bij haar daad niet had laten leiden door feiten, maar door geruchten en overtuigingen. Zij gaf echter aan geen spijt te hebben. Zij overleed op 20 augustus 2014, bijna een maand na haar honderdste verjaardag.

Tot slot

Verder zijn er momenteel niet meer gegevens beschikbaar in het rijksarchief van Brussel over de naam Wijdemans. Helaas hebben we ook geen connectie kunnen vinden met onze familie familie. Maar het is wel frappant dat tante Leen niet de enige Wijdemans was in Brussel. De achternaam Wijdemans wordt daar echter geschreven met een griekse Y. Maar dat is heel normaal in België.

JosephAntzn,

De Steenkapper

Familiekrant 90

i.widemans@hetnet.nl

okt 2020

In de "Provinciale Overijsselse en Zwolsche Courant" vond ik de volgende aankondiging:

De Notaris **G. KLUVERS** te *Hellendoorn* zal op aanstaanden *Woensdag den 12 Junij* 1861, des voormiddags te elf uur, ten huize van **J. PODT** aan het Kanaal bij het *Hankate*, onder *Hellendoorn*, finaal verkoopen:

Het Erve en Goed

HET WEIDEMANS

genaamd, gelegen in de Buurschap *Rhaan*, Gemeente *Hellendoorn*, te zamen groot **51.03.70** Ellen, bij inzate en verhooging gebracht, te weten:

1ste perceel op f	5700.,,	6de perceel op f	200.,,
2de " " "	4505.,,	7de " " "	109.,,
3de " " "	3505.,,	8ste " " "	705.,,
4de " " "	60.,,	9de " " "	60.,,
5de " " "	451.,,	10de " " "	20.,,

Dan is de nieuwsgierigheid meteen gewekt. Het wordt dan wel met een korte "ei" gespeld, maar ook onze naam wordt soms zo gespeld. Ik wilde wel eens weten wat voor "goed" dit was en of het nog bestond. Daarom heb ik contact opgenomen met het provinciaal archief van Overijssel. Daar kreeg ik meteen bericht van terug met in de bijlage een pachtcontract uit 1864 van deze boerderij. Het gaat te ver om het hele pachtcontract hieraf te drukken, het zijn drie A4tjes. Daaruit blijkt dat een zekere Herman van Sonsbeeck tezamen met zijn vrouw Magdalena van Romunde, wonende op het Alerdinck in de gemeente Heino, als voogd en voogdes van Johanna, Hendrik en Petrus van Craanenburgh optreden bij het opmaken van het pachtcontract met Arend Rense, landbouwer en wonende op "het Erve Weidemans". Dat bestaat uit 1° : een bouwmanswoning, schuur en erf, groot 18,5 bunder met bow- weide- en hooiland rondom het huis; 2° : Ongeveer twee bunder bouwland gelegen op de Rhaander Esch; 3° : Ongeveer zes bunder Heidegrond, ten noorden van het kanaal op Almelo; 4° : 55 roeden bouw- en heide grond bij den Tolboom aan de grindweg; 5° : drie bunders en twee en een halve roeden hooiland; 6° : ongeveer vier bunder broek-, heide- en veengrond in het Rhaanderveld. Verder wordt vermeld hoe de pachter zijn goed moet onderhouden, sloten en paden schoonhouden, de bossen beheert en waar hij mag plaggen en waar niet.

De kinderen Craanenburgh zijn dochter en zonen van Magdalena van Romunde en Gerard van Craanenburgh, kassier. Gerard is in Kampen overleden in 1853. Zijn weduwe huwde later

de hier boven genoemde Mr. Herman van Sonsbeeck. Hij was minister van Buitenlandse zaken en Rooms Katholieke eredienst. Hij overleed een jaar na het pachtcontract in Heino op 19-11-1865.

Nog verschillende keren wordt het Goed "Weidemans" in de krant genoemd. De laatste keer was dat in juni 1881. Het wordt te koop aangeboden.

De Notaris **SPITZEN** zal op Zaterdag den 2 Juli, 's middags om 12 uur, in „de Zwaan” te Raalte,

VERKOOPEN:

1. Het kapitale **boerenerve** „het Weidemans,” gelegen bij het Hankate aan de Regge onder Hellendoorn, bestaande in huis, schuur, hooiberg met daarbij gelegen beste weide-, hooi-, bouwlanden en akkermaalsbosschen, te zamen groot 31.23.74 ellen, bewoond door A. Rensen. Staande bij inzate in 10 perc. op f 16,650.

Nadien komt het niet meer in de kranten voor en is mogelijk afgebroken.

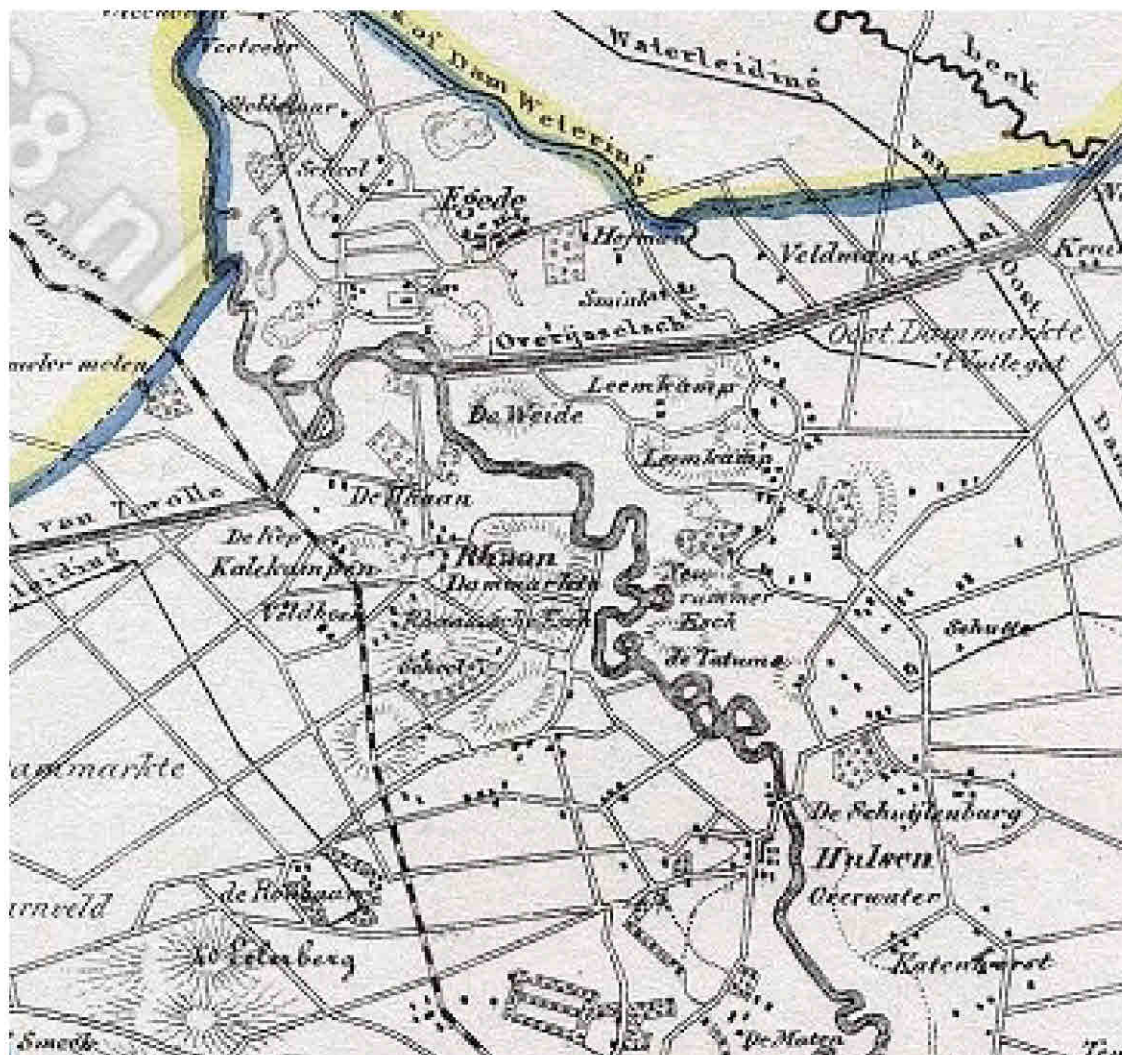
De archivaris van het Overijssels archief gaf me nog de tip mee, om eens te informeren bij de Historische kring Hellendoorn-Nijverdal. Via deze historische kring kreeg ik antwoord van het "Plaatselijk Belang Egede, Hancate, Eelen en Rhaan". Zij stuurden ons een historische kaart van Rhaan en omgeving.

Dit is een uitsnede van die kaart. Het goed Weidemans ligt in het midden van de kaart. Van de drie gebouwen is het rechtse blok de bewuste boerderij. Helaas bestaan de gebouwen niet meer. Ongeveer op die plaats staat op moderne kaarten "de wei" vermeld. Volgens "het Plaatselijk Belang" stond de boerderij aan de Zuidelijke Kanaaldijk en behoorde vroeger onder het huis Rhaan. De nazaten van de laatste bewoners, de familie Luchtenberg, worden nog altijd "Wèèien" genoemd.

Het plaatselijk Belang is een zeer actieve groep, zij organiseren regelmatig evenementen op de z.g.n. Weide, waar eens de boerderij heeft gestaan.

Zowel de Regge als het Overijssels kanaal zijn verlegd, zodat op de huidige kaarten het landschap er wat anders uitziet.

Dit is een kaart van tussen 1880 en 1900, in ieders geval na de afbraak.

Het zal waarschijnlijk wel niets met onze naam te maken hebben, maar het is toch interessant om er eens achteraan te gaan wat het "Goed Weidemanns" is geweest. Kom je in de buurt, ga dan eens kijken waar die kapitale boerderij ooit heeft gestaan.

JosephAntoonzn.

De Steenkapper

Familiekrant 91

j.wijdemans@hetnet.nl

nov 2020

Drama in Oosterhout

In de Steenkapper nr. 25 heb ik het gezin van Cornelis Wijdemans en Joanna van Gerven besproken. Zij woonden in Raamsdonk. Een van hun zonen, **Adries**, was gehuwd met **Mechelina Knapen**. Andries was in Raamsdonk geboren en Mechelina in Oosterhout. Zij zijn op 21 mei 1819 in Oosterhout gehuwd en zijn op 16 juni 1821 in Oosterhout gaan wonen in het gehucht "de Horst". Andries was schoenmaker en leerlooier. Toen ik nog eens door de stamboom bladerde, viel mij op dat Andries op 7 juli 1833, 47 jaar oud en Mechelina op 6 juli 1833, 40 jaar oud, waren gestorven. Twee dagen achter een en op zo'n jonge leeftijd. Waarom, er was toch geen ziekte, de pest was al lang voorbij en de Spaanse griep kwam pas eind 1918. Er moest iets anders aan de hand zijn.

Daarop ben ik in de kranten gaan spitten van juli 1833. En ja hoor, een kort berichtje in het Algemeen Handelsblad:

— *Partic. Corresp.* (BREDA, Maandag 8 Julij.) Naar wij vernemen, moet er in de afgelopen week een hevige brand in het stadje Oosterhout ontstaan zijn, waarbij een huis geheel in de asch gelegd is; de bewoner van dat huis is op eene deerniswaardige wijze gebrand, zoodat men vreest dat hij aan de gevolgen bezwijken zal; morgen zullen wij waarschijnlijk van nadere omstandigheden onderrigt zijn en n dezelve mededeelen.

Vervolgens een verslag in de Bredase Courant:

— Op den 5den dezer des morgens om 6 uren ontstond aan den Horst, onder het naburig Oosterhout, door den bakoven, brand in het huis van *Andries Wijdemans*, even nadat de aldaar gekantonneerd liggende kurassiers der 3de afdeeling om te gaan manoeuvreren waren uitgerukt. Bij dervelver terugkomst vonden zij het huis reeds geheel, en de ongelukkige bewoners van het huis, vader en moeder van nog acht jonge kinderen, heerlijk verbrand. Onder de officieren, onder-officieren en kurassiers der 3de afdeeling werd dadelijk, ten behoeve en tot laseis der ongelukkigen, eene collecte gedaan die de som van f124,30 heeft opgebracht, welke som aan het plaatselijk bestuur van Oosterhout is ter hand gesteld geworden. De man en vrouw zijn echter aan de bekomen brandwonden sedert overleden.

Een paar dagen later meldde het algemeen Handelsblad het volgende:

BREDA, 9 Julij. In den ochtend van den 5den is te Oosterhout de woning van den schoenmaker *Wydemans* in brand geraakt en in de asch gelegd. Deze ongelukkige man, twee zijner zeven kinderen missende (welke echter reeds gered waren), heeft zich in het brandende huis gewaagd, in de hoop dezelve te vinden, en is bij die gelegenheid jammerlijk gewond. De moeder is des avonds aan de gevolgen van den schrik, en de vader den volgenden dag aan zijne kwetsuren overleden.

Dat was de reden dat ook hij gewond raakten en de volgende dag overleed. In dit artikel staat tevens dat er zeven kinderen waren en geen acht. Dat klopt met de waarheid. Deze kinderen waren: **Cornelis** van 13 jaar; **Pieter** van 12 jaar; **Johannes** van 10 jaar; **Johanna** van 8 jaar; **Dirk** van 6 jaar; **Cornelia** van 4 jaar en **Adriana** van 1 jaar.

De Bredase Courant meldde nog een ander bericht:

— *Partic. Corresp.* (BREDA, Dingsdag 9 Julij.) De brand, waarvan wij gisteren meldden, als te Oosterhout te hebben plaats gehad, is den 6den dezer niet in dat stadje zelve maar op den Horst, een gehucht gedeeltelijk onder Oosterhout, gedeeltelijk onder Made en Drimmelen gelegen, en wel in dat gedeelte hetwelk tot Oosterhout behoort, ten huize van eenen schoenmaker en leerlooijer ontstaan; het huis stond reeds van boven in vlam, toen de man zich nog in huis begaf om eenige goederen te redden, het gebouw hierop ingestort zijnde, werd hij deerlijk gewond uit de puinhoopen gehaald, maar even als zijne vrouw is hij ten gevolge van dien overleden; de vuurwoede is echter gestuit voor zij tot de belendende huizen oversloeg.

De kinderen zijn in een klap wees geworden en zijn dus elders onder gebracht. Zeker niet bij hun Grootouders, die waren inmiddels al overleden.

Dirk en Adriana waren onder gebracht bij de zus van hun moeder Cornelia Knapen, gehuwd met Pieter van Bavel. Johanna woonde bij de ongehuwde zus van haar vader, Cornelia Wijdemans. Pieter en Dirk wonen later bij hun inmiddels gehuwde broer Cornelis. Deze was gehuwd met Lucia Brekelmans en woonden toen in Kaatsheuvel. Cornelia was bij Govert Pieter Schrauwers gehuwd met Johanna van den Nieuwenhuijsen, waarschijnlijk waren deze laatste geburen. Aldus voltrok zich in het gezin een ware ramp.

Zoon Dirk is later met zijn vrouw naar Amsterdam vertrokken. (Zie Steenkapper nr. 26.)

In 1840 heeft de buurtschap Ter Horst 40 huizen met 284 inwoners. Tegenwoordig heeft de buurtschap nog 4 huizen en zal ca. 10 inwoners hebben.

JosephAntzn

De Steenkapper

Familiekrant 92

j.wijdemans@hetnet.nl

dec 2020

Alle hens aan dek

Vanuit China zagen we het corona virus de wereld overgaan. In Tilburg lag het eerste slachtoffer in het ziekenhuis. De wereld gezondheidsorganisatie riep een pandemie uit. Iedereen schrok zich een hoedje en probeerde gezond te blijven.

Waarom haal ik dit op? Wel iets dergelijks gebeurde in het “klein” in 1951 in Tilburg.

De pokkenepidemie waarde in Tilburg rond. Het was van een kleinere orde als het corona virus, maar de stad domineerde wel wekenlang het (landelijke) nieuws. Binnen een etmaal na de bekendmaking op 30 april wordt de kinderafdeling van het St. Elisabeth Ziekenhuis ingericht voor de opvang en zitten de eerste zestien patiënten in quarantaine.

Het Nieuwsblad van het Zuiden meldt op 1 mei: *Zondagavond zijn in overleg met de autoriteiten de nodige maatregelen besproken. Prof. Dr. Verlinden en dr. Van Tongeren uit Leiden, de Hoofdinspecteur van de Volksgezondheid dr. Banning en de regionale inspecteur van de V.G. dr. Van Wezemaal zijn voor de besprekingen naar Tilburg gekomen.*”

Gelukkig waren praktisch alle kinderen in Tilburg tegen pokken ingeënt, en ook zeer vele volwassenen. Er zijn waren dan ook geen patiënten onder de 20 jaar. De eerder ingeënte waren zeer lichte gevallen. Vijfenveertig personen die in aanraking met pokken patiënten waren geweest, werden in quarantaine gehouden in het ziekenhuis of stonden thuis onder toezicht. Men ging massaal inenten. De entstof tegen pokken moest vers zijn, dus voorraden konden er niet zijn. Daardoor kon er op de avond van 1 mei, een ernstig tekort van entstof zijn. Dr. Ausems, die de leiding had in de stad, kreeg een geniale inval. Hij belde het vliegveld in Gilze-Rijen. Hij kreeg meteen medewerking van de commandant toen die hoorde waarover het ging. Hij stelde terstond een vliegtuig ter beschikking. Intussen was het pokstof instituut in Amsterdam gebeld en die stuurde onmiddellijk een auto met entstof naar Schiphol, waar enige ogenblik later het militair vliegtuig landde en de entstof naar Gilze-Rijen vloog. Binnen het uur was de entstof voor zeventuizend vaccinaties in Tilburg.

Er deed zich nog een moeilijkheid voor. In Tilburg waren twee kazernes met militairen waarvan er velen met weekendverlof waren en dus niet meer Tilburg in of uit mochten.

Luitenant Kolonel TH. A. Bloem deed de volgende oproep in de krant:

“Militairen in Tilburg en onmiddellijke omgeving, woonachtig of met verlof in Tilburg zijn, en die niet naar hun kazernes konden of mochten terugkeren, worden in de gelegenheid gesteld zich te laten vaccineren tegen pokken.

De chef van de Militaire Geneeskundige dienst Tilburg zal daartoe woensdagavond zitting houden in de Julianaschool Nijverstraat Tilburg, van 7 tot 9 uur.”

Maar ook de militairen die voor hun eerste oefening in Tilburg moesten melden, kregen te horen dat zij voorlopig thuis konden blijven, tot nader order.

Men was er nog steeds niet achter waar plotseling die pokken uitbraak vandaan kwam. De hoofdinspectie van de Volksgezondheid kon niet met zekerheid de bron van de besmetting vaststellen. Het spoor leidde wel in een bepaalde richting, doch met nadruk sprak men tegen

dat die bron bij uit Indonesië gerepatrieerde gezocht moest worden. Dit werd gesuggereerd in bepaalde ingezonden stukken in de Nederlandse kranten.

Er waren intussen achttien gevallen van pokken geconstateerd in de stad. De inenting vond niet alleen in Tilburg plaats, maar in alle dorpen rond Tilburg tot aan de Langstraat. Maar ook in Utrecht was een geval van pokken geconstateerd. De patiënt blijkt in Tilburg te zijn besmet en daardoor moest heet Utrecht heringeënt worden.

Plotseling kwam ook het bericht binnen dat op het troepentransportschip "de Grote Beer" en dat onderweg was van Indonesië naar ons land, een pokken geval was ontdekt. Het schip was daarom teruggevaren naar Port Said.

Maar nu kopte de kranten met weer een andere pokkenbron: *"De haard van de besmetting in Tilburg blijkt in Midden-Afrika te liggen. Enige tijd geleden keerde een Tilburgse dierenhandelaar vandaar terug, besmet met pokken."*

Doch niemand kon zeggen of dat de waarheid was. Maar men had weer wat om over te praten.

Op 4 mei meldde de krant dat het aantal pokkengevallen gestegen was tot 24 patiënten. De vijf gevallen die erbij waren gekomen betrof familieleden van al besmette verwanten. Men had deze nieuwe gevallen niet verwacht omdat men de al besmette personen in grote afzondering had geplaatst zodat zij geen familieleden konden besmetten. Maar het was toch op een of andere manier gebeurd. Daarom ging men deze contacten in het ziekenhuis afzonderen, ook werd een veertigtal personen in eigen huis onder strenge controle gezet.

Omdat men bang was dat het ziekenhuisbedden tekort zou komen had de GGD het Rode Kruis gevraagd om een noodziekenhuis van 50 bedden.

Nog elders in het land, met name in Voorburg, werd een geval van pokken ontdekt. Een schoolhoofd had bezoek gehad van een familielid uit Tilburg, waarvan later bleek dat hij drager was van pokkenbacillen. Dit was al voorgevallen 21 april. Het schoolhoofd ging onmiddellijk in quarantaine en de inspecteur van de gezondheid gaf de ouders van de leerlingen de overweging iedereen opnieuw te laten inenten. De school sluiten vond hij niet noodzakelijk.

Intussen was men in Tilburg druk bezig met inenten van bewoners. Er waren al tienduizend mensen ingeënt. Er was daarvoor gelegenheid elk dag van 's-morgens 8 tot 's-avonds 10 uur. Er waren diverse gebouwen waar dat kon gebeuren n.l. in het GGD-gebouw aan de Schoolstraat, zaal Horrevoets Kolen aan de Broekhovenseweg, zaal Verbunt aan het Korvelplein, zaal 't Molentje Rosmolenplein en het Politiebureau aan het Wilhelminapark.

Op 9 mei vierden mijn opa en oma Vennix hun gouden huwelijksfeest. Zij woonden aan de Korvelseweg, vlak bij het Korvelplein. Natuurlijk waren daarvoor heel wat voorbereidingen en zo waren wij vanuit Goirle enkele dagen in Tilburg. Na die festiviteiten wilden wij terug naar Goirle, maar dat mocht niet. Dat mocht alleen als wij onze pokkenbriefjes lieten zien. Maar ja als je maar enkele dagen in Tilburg bent, dan neem je geen pokkenbriefje mee. Dus wij waren verplicht ons te laten inenten, anders mochten we niet naar huis. Ik weet nog goed dat wij in lange rijen stonden aan te schuiven bij zaal Verbunt aan het Korvelplein, nauwlettend in de gaten gehouden door de politie. Dat maakt op een tienjarig grote indruk.

In het gebouw van het Cenakel werd door het Rode Kruis een compleet ziekenhuis met 50 bedden ingericht. Daarin werden mensen ondergebracht die in aanrakingen waren geweest met pokkengevallen, dit waren de zgn. contact gevallen

Tevens werd de R.K. Leeszaal gesloten, ook de rondwandeling van harmonie Orphuis werd afgelast en alle vastgestelde voetbalwedstrijden van de KNVB afd. Noord-Brabant waarbij clubs waren betrokken van buiten Tilburg werden eveneens afgelast.

Dr. Ausems vond het sluiten van scholen geen goed idee omdat de gezondheid van de kinderen op school beter beheersbaar was, dan de kinderen vrij te geven, die daardoor makkelijk besmet zouden raken.

Aan de Belgisch-Nederlandse grens werden Nederlanders gecontroleerd uit Tilburg of omliggende gemeenten, of zij voorzien waren van een bewijs van anti-pokkenvaccinatie. Zo niet werd hun de toegang tot België geweigerd. Aldus had de Belgische dienst voor Volksgezondheid als opdracht geven aan de Belgische douane.

Ook de winkeliers klaagde steen en been. Het liep tegen Pinksteren en dan was het altijd erg druk in de stad. Ook van buiten Tilburg ging men Pinkster inkopen doen, maar nu kwam er geen sterveling. Men wist zich geen raad terwijl de winkels en warenhuizen tot de nok gevuld waren. Me vroeg zich af, hoe het nu verder zou gaan.

Ook op het station was het zeer rustig. Er gingen slechts weinig mensen op reis en er kwamen ook bijna geen mensen Tilburg bezoeken, het leek er op dat Tilburg gemeden werd.

Zoals vermeld, kwam Pinksteren eraan, een dag dat men graag op stap ging. Maar de directeur van de GGD verzocht de Tilburgers niet in grote groepen de stad uit te gaan. Hij vond het beter dat er sportwedstrijden werden gehouden georganiseerd vóór Tilburgers. Willem II, NOAD en LONGA, gaven al het goede voorbeeld door onderling vriendschappelijke wedstrijden te spelen. Hij hoopte dat er meer zouden volgen.

Ondanks dat men zich goed aan de regels hield waren er op 10 mei weer twee nieuwe pokken gevallen, die onmiddellijk in de speciale barak van het St. Elisabethziekenhuis werden opgenomen. Zij hadden contact gehad met een van de andere patiënten.

Op 14 mei meldde de krant dat er in drie dagen tijd vijf nieuwe gevallen van pokken waren ontdekt. En op zaterdag voor Pinksteren was een patiënt met pokken uit Breda, die overgebracht was het Tilburgse ziekenhuis, overleden.

Eind mei lijkt de epidemie voorbij te zijn. Er hebben zich geen nieuwe pokken gevallen meer voorgedaan. Dr. Ausems en zijn staf waren zeer optimistisch gestemd.

Maar toch is nog een tweede patiënt overleden. Het was een 70-jarige weduwe.

Na de epidemie doen allerlei verhalen de ronde. Wekenlang zijn door het land verhalen over de tong gegaan van wege de pokken. De meest bizarre verhalen deden de ronde met als gevolg dat Tilburg en haar bewoners werden gemeden als de pest. Het zakenleven in de stad had een economische en financiële terugslag ondervonden en dat begon op een lichte verbetering wijzen.

Ik hoop dat onze familieleden allen gezond en wel Kerstmis kunnen vieren en een gezond nieuwjaar binnen kunnen gaan. Wij hopen voor iedereen het aller beste en wensen iedereen prettige feestdagen.

Door de diverse hartoperaties van Jeanny en mijn Tia van vijf weken geleden zijn we genoodzaakt om te verhuizen. Wij verhuizen half januari naar **Hendrik Tollensdreef 70 in Goirle 5051 MX.**

Ook ons email adres is veranderd: j.wijdemans44@gmail.com

Voorlopig even pas op de plaats met de Steenkapper, tot we helemaal gesetteld zijn.

JosephAntzn.